

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO

Olsztyn, dnia 5 czerwca 2014 r.

Poz. 2108

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR PN.4131.131.2014 WOJEWODY WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO

z dnia 2 czerwca 2014 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym /Dz. U. z 2013 r. poz. 594 z późn. zm./ stwierdzam nieważność § 7 pkt 2 lit b i c, § 7 pkt 3 lit. a i b, § 7 pkt 4 lit. b oraz § 7 ust. 7 pkt 5 lit b oraz w pkt. 6 lit. b uchwały nr LVII/380/14 Rady Miejskiej w Dobrym Mieście z dnia 23 kwietnia 2014 r. w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego fragmentu miasta Dobre Miasto w rejonie ulic: Kościuszki, Grunwaldzkiej, Malczewskiego, Orła Białego, Saperów, Sowińskiego i Legionów.

UZASADNIENIE:

Przedmiotowym aktem Rada Miejska w Dobrym Mieście, na podstawie art. 20 ust. 1, w zw. z art. 27 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym /Dz. U. 2012, poz. 647 ze zm./, przyjęła zmianę miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego fragmentu miasta Dobre Miasto w rejonie ulic: Kościuszki, Grunwaldzkiej, Malczewskiego, Orła Białego, Saperów, Sowińskiego i Legionów.

W § 7 ust. 7 pkt 5 lit b oraz w pkt. 6 lit. b powyższej uchwały Rada przyjęła, iż przy określaniu zasad modernizacji, rozbudowy i budowy systemów infrastruktury technicznej, w zakresie zaopatrzenia w wodę: nie dopuszcza się rozwiązań tymczasowych w postaci ujęć wody oraz rozwiązań tymczasowych w postaci zbiorników bezodpływowych lub przydomowych oczyszczalni ścieków.

Powyższy zapis rażąco narusza art. 5 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach z dnia 13 września 1996 r. /Dz. U. z 2013 r. poz. 1399 ze zm./ oraz § 26 rozporządzenia Ministra Infrastruktury w sprawie warunków technicznych jakim powinny opowiadać budynki ich usytuowanie /Dz. U. z 2002 r. nr 75, poz. 690 ze zm./.

Powyższe przepisy regulują obowiązki właścicieli nieruchomości w zakresie odprowadzenia ścieków z nieruchomości oraz możliwości korzystania z indywidualnych ujęć wody.

Należy zauważyć, iż miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego zawiera ustalenia, które wprowadzają, w ramach władztwa planistycznego gminy, wymogi wynikające z ustaw, wpływające na sposób korzystania z nieruchomości przez właścicieli bądź użytkowników wieczystych. Ustalenia te muszą się jednak mieścić w granicach regulacji, wynikających ze szczególnych ustaw, wpływających na zagospodarowanie przestrzenne. Kwestionowane przez organ nadzoru postanowienia przedmiotowej uchwały nie spełniają tego warunku i regulują zawarte w nich zagadnienia odmiennie niż czyni to ustawodawca w wyżej powołanych przepisach szczególnych.

Należy również zakwalifikować, jako istotne naruszenie prawa zapisy :

1. § 7 pkt 2 lit b i c, określające zasady prowadzenia prac na zabytkach i w ich otoczeniu oraz zagospodarowania na cele użytkowe zabytku nieruchomego wpisanego do rejestru zabytków,
2. § 7 pkt 3 lit. a i b, wskazujące na zasady wykonywania badań archeologicznych w odniesieniu do obiektów wpisanych do rejestru zabytków oraz

3. § 7 pkt 4 lit. b, określającego przypadki konieczności uzyskania uzgodnień i pozytywnej opinii odpowiedniego organu wobec inwestycji budowlanych w odniesieniu do obiektów i obszarów wpisanych do ewidencji zabytków.

Powyższe postanowienia zawierają bowiem powtórzenia i modyfikacje zapisów aktów wyższego rzędu. W wyroku WSA we Wrocławiu z dnia 21 września 2011 r. sygn. II SA/Wr 479/11 oraz wyroku NSA z dnia 14 października 1999 r. sygn. II SA/Wr 1179/98), wskazano, iż jeżeli kwestie postępowań administracyjnych, zostały już kompleksowo uregulowane w aktach wyższego rzędu, to określenie tejże materii w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego w sposób odmienny należy pojmować jako modyfikację materii aktów wyższego rzędu. Regulowanie tych kwestii inaczej niż to uczynił ustawodawca stanowi naruszenie prawa, gdyż działanie to jest sprzeczne z przyjętą zasadą tworzenia aktów prawa miejscowego na podstawie i w granicach prawa. Powtórzenie regulacji ustawowych lub ich modyfikacja w akcie prawa miejscowego jest niedopuszczalne, gdyż trzeba się liczyć z tym, że powtórzony przepis będzie interpretowany w kontekście uchwały, w której go powtórzono, co może prowadzić do całkowitej lub częściowej zmiany intencji ustawodawcy.

W tym stanie rzeczy postanowiono jak na wstępie.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie za pośrednictwem Wojewody Warmińsko-Mazurskiego w terminie trzydziestu dni od daty jego otrzymania.

z up. Wojewody Warmińsko-Mazurskiego
Grażyna Kluge
Wicewojewoda Warmińsko-Mazurski